

EL CEL PARLA DE LA GLÒRIA DE DÉU

El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet les seves mans.
Els dies, l'un a l'altre es transmeten la paraula,
l'una a l'altra se la revelen les nits.
Silenciosament, sense dir res,
sense que ningú els senti la veu,
el seu anunci s'escampa a tota la terra,
arriba el seu llenguatge
fins als límits del món

En el cel hi ha posat un pavelló per al sol,
I el sol en surt com un espòs de la cambra,
radiant com un atleta que es llança a la cursa.
Surt d'un extrem del cel i volta fins a l'altre;
res no s'escapa de la seva escalfor.

EL CEL PARLA DE LA GLÒRIA DE DÉU

És perfecta la llei del Senyor,
l'ànima hi descansa:
és ferm el que el Senyor disposa,
dóna saviesa als senzills.
Els preceptes del Senyor són dreturers,
omplen el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
il·luminen els ulls.

EL CEL PARLA DE LA GLÒRIA DE DÉU

Venerar el Senyor és cosa santa.
dura per sempre:
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims.
Són més desitjables que l'or fi,
més que l'or a mans plenes:
són més dolços que la mel
regalimant de la bresca

El teu servent hi troba la claror,
és molt profitós d'observar-los.

EL CEL PARLA DE LA GLÒRIA DE DÉU

Però qui s'adona d'una falta involuntària?
Purifica'm del que em passa inadvertit.

Preserva'm de l'orgull,
que no s'apoderi del teu servent,
Així seré irreprovable,
i net d'una gran culpa.
Que et complaguin les paraules dels meus llavis
I es mantinguin davant teu
els pensaments del meu cor,
Senyor, penyal meu, redemptor meu!

